

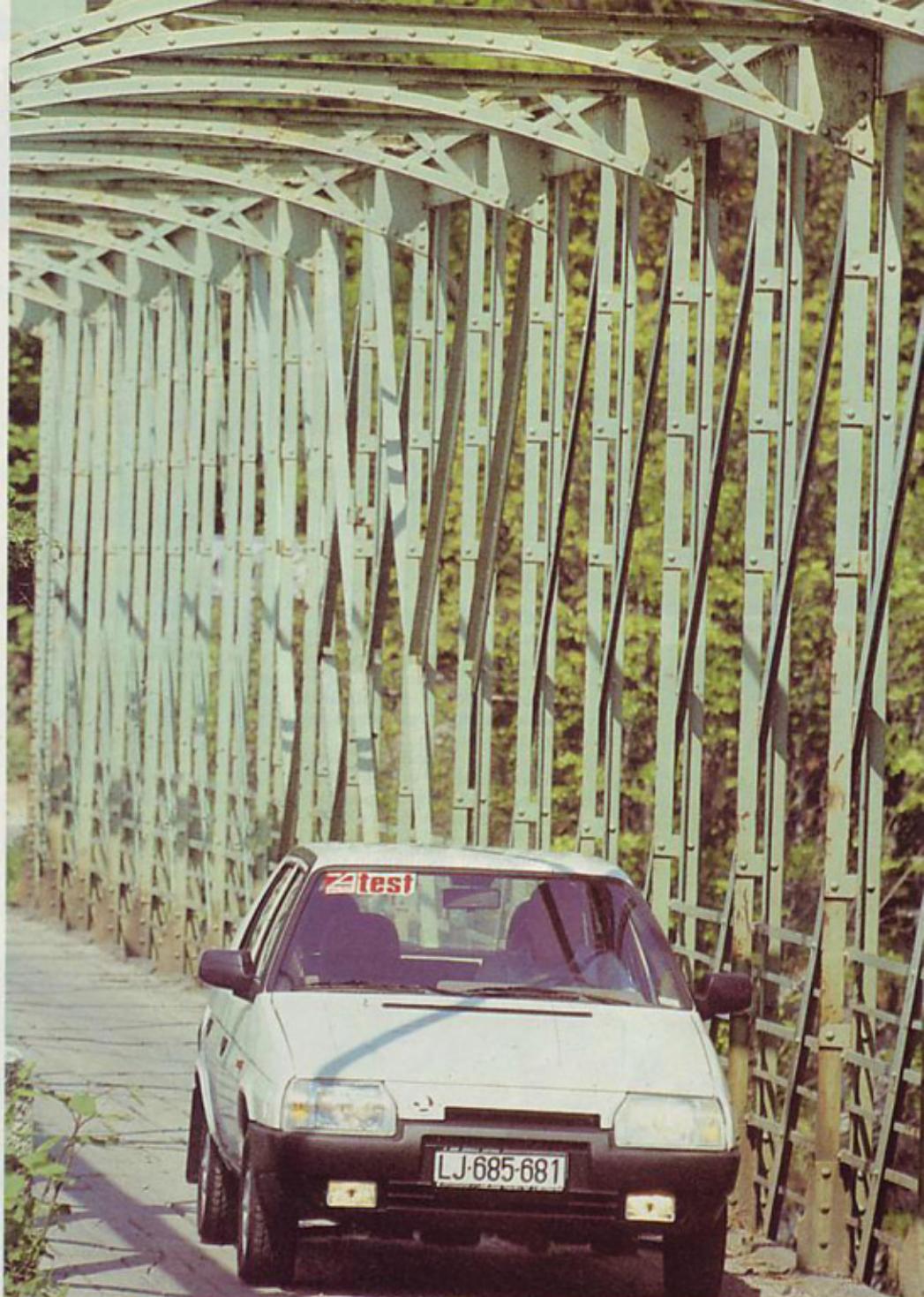
*Temu, kar si porsche
911 še vedno zlahka
privošči, so se pri Škodi
odrekli leta 1987:
Formulo »vse v zadku«
so zamenjali
s sodobnejšo »konji
vlečejo spredaj« in začeli
loviti zamujeno.*

Lov še vedno traja. Konji so isti, gonači pa ne. Škoda je ta čas prešla v Volkswagnove roke, računariji tako ugledne znamke pa menda dobro vedo, kako se čas dohitava. As, ki se mu v tem primeru reče nemška marka (s tehnologijo istega porekla vred), utegne kmalu fvorizirati drugačen avtomobil, kot je zdaj favorit.

Favorit je – vsaj navzven – takšen, kakršnega je oblikoval Bertone. Mogoče je imel Bertone ravno takrat razmeroma slab dan, saj oblika, ki mu je prišla spod rok, ni najbolj skladna. Nos štrli predaleč čez prednji kolesi in je pretirano zašiljen, streha je ravna kot miza, zadek pa je očitno namenjen prekratkim garnžam, drugače ga ne bi odrezali tik za zadnjo premo, vrat na njem pa zavihnili v smešen spojler. Žarometa sta orjaška, prednji odbijač je brez vzroka zamotano zverižen, izreza nad prednjima kolesoma sta prevelika in kljuke na vratih so prenizko namešcene. Tudi aerodinamika ni ($C_w=0,36$) ravno sodobna, tako da vam ostane le tale tolažba: da ima favorit štiri bočna vrata in čisto spodobno veliko notranjost.

Zal je ključ za vrata (in za vžig) enostranski, kar zahteva premišljeno vtikanje v ključavnico, pa tudi ključavnice na avtu (če stejem še tisto na zadku) niso takšne sorte, da bi bil WD-40 povsem odveč.

Za začetek dobra vest: bočna vrata se odpirajo dovolj na široko in vrata na zadku segajo s spodnjim robom skoraj povsem do prtljažnega poda. Prtljažnik je pokrit z obešeno polico, v osnovi ni vznemirljivo velik, a se

Test: ŠKODA FAVORIT 135 LS

da postopoma (z deljivo zložljivo zadnjo klopjo) ugodno povečati. Preostala notranjost je predvsem izdatno plastificirana. Plastika zbuja otočno počutje in je – zaradi malomarnih spojev – tresoče se vrste. Sedeža in klop so avtobusarski: z neobrobljenimi površinami, s cenениm blagom in s ploščatimi, zadaj pretirano razmaknjenimi zglavniki. Oprjemališči prednjih varnostnih pa-

sov nista na sedežih, ampak na tleh, veliki zunanjti ogledali čudno trapezoidnih oblik sta ročno nastavljati od znotraj, šip v vratinah ni mogoče povsem odpreti in v desnem senčniku ni lepotilenega ogledalca. Manjka tudi vžigalnik, sprožilo troblje je v obvolanski ročici in glasen ventilator

STVAR ZASNOVE

ne zmore vsega dela, zato smo v testnem avtu našli tudi čisto običajen ročni otiralci stekla.

Volanski obroč je skregan s pravšnjim položajem rok na njem, toda stikala ob robu armaturne plošče so pripravno razmeščena in tudi merilniki so pregledni, ne pa dovolj dobro za-

senčeni. Zaloga obsega: termometer, merilnik hitrosti z dvema kilometrskima števcema, merilnik motornih vrtljajev in merilnik goriva. Obračalnik pod armaturno ploščo rabi mehanskemu nastavljanju žarometne višine, k serijski opremi pa štejejo tudi meglenke in ogrevana zad-

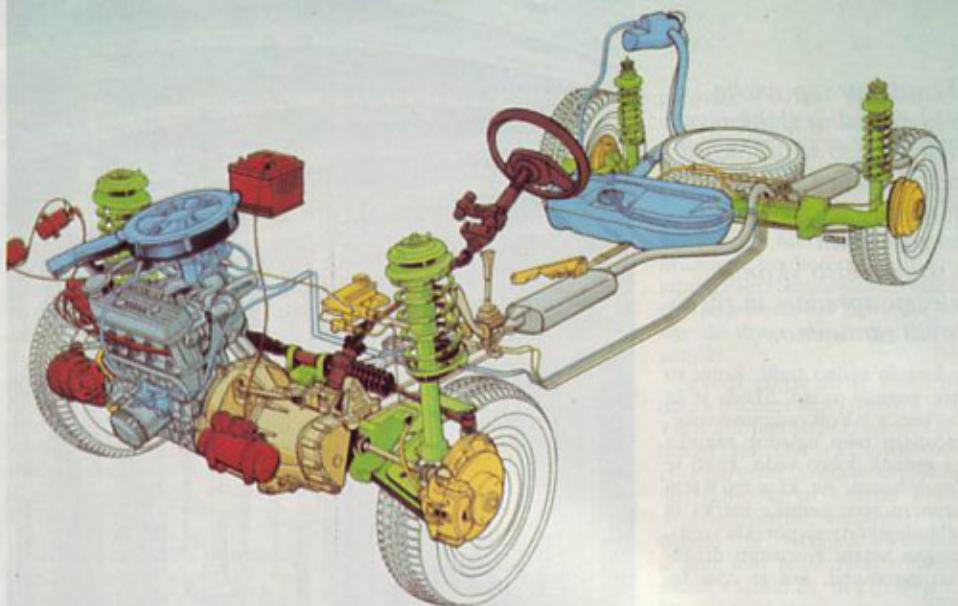
Pregledna armaturna plošča in dodatna oprema (ročni brisalnik)

Veliko ogledalo in šipa, ki ne gre povsem v vrata

Zaklupa varnostnih pasov na tleh (namesto na sedežih)

nja šipa. Vžigalnika ni, ure prav tako ne, stikali za parkirne luči in žarometa sta brez potrebe »povezani«, notranjih višine in dolžine je dovolj, do kam sega zadek, pa mora vsak voznik favorita uganiti sam.

Sedeti za volantom te škode pomeni skrčiti koleni, čutiti prečne sedežne opore pod zadnjico in uživati ob zares pripravni prestavnji ročici.

Ampak še prej morate vžgati motor. Motor je znamke Škoda. In Škoda je včasih slovela po dobrih motorjih.

Ta v favoritu je v celem iz lahke kovine. Nekoč je čepel v avtomobilovem zadku, zdaj so ga namestili poprek pred prednjo premo. Odmična gred je ob strani, z verigo. Ročična gred je samo v treh ležajih. Dvojni uplinjač je zahodnjaški pierburg. Trušč, ki ga motor zganja, pa je bolj vzhodnjaške naravi.

Gibna prostornina štirih valjev znaša 1289 kubikov. Če bi na favoritu pisalo 136, bi bilo v njem za 46 kW (63 KM) največje moči. Ker je testni favorit imel številčno oznako 135, je motor

stregel s 43 kW oziroma s 58 KM največje moči in z največjim novorom 94 Nm. Razlika je v obeh glavah. Pri slednji je kompresijsko razmerje naklonjeno nižjemu oktanskemu številu, večji hitrosti in zadovoljstvu z neosvinčenim bencinom, pa sploh večji kompatibilnosti z neuravnnavnim katalizatorjem. Katalizator vgrajuje Škoda za tiste trge, ki to zahtevajo. Testni avtomobil ga ni imel.

Motor ni prožen in ne mara visokih vrtljajev. To sta za voznika dokaj nevhaležni ugotovitvi,

ki zahtevata dosledna in sprotina pretikanja do vključno četrtne prestave. Prestavna razmerja so namreč precej na dolgo izračunana, še posebej v peti prestavi, ki je naklonjena zmernosti na avtomobilski cesti, največji hitrosti in celo zelo nežnim klancem pa ne. Kdor hoče, da se favorit zgane urneje, mora trušč motorja prenašati vsaj do 5200 vrtljajev v minutu, preden pretakne navzgor. In kdor hoče, da bi motor izgubljal pravšnji delovni ritem, ne sme čakati do manj kot 2600 vrtljajev, preden pretakne navzdol.

Med našimi meritvami je Škoda 135 LS pospeševala takole: do hitrosti 60 km na uro v 6,1 sekunde, do hitrosti 80 km na uro v 10,3 sekunde, do hitrosti 100 km na uro v 15,7 sekunde in do hitrosti 120 km na uro v 26,6 sekunde. Kdor hoče pospeševati v peti prestavi, bo za hitrostno razliko od 60 do 120 kilometrov na uro čakal okroglo minuto. In kdor bo pedal za plin tiščal do konca vsaj na treh kilometrih povsem ravne ceste, bo dosegel največjo hitrost: 145 kilometrov na uro. Po vsem tem je povprečna poraba goriva na našem testu znašala 8,9 litra osvinčenega bencina super na 100 prevoženih kilometrov.

Podvozje favorita je moderna klasika: vzmetni nogi s prečnimi vodili spredaj, poltoga vzvojna prema z nihajkama in viačnimi vzmetimi zadaj. Vzmetenje in blaženje sta naklonjena udobju.

Tehnični podatki

Motor: štirivaljni – štiritaktni – vrstni – nameščen spredaj prečno – vrtnina in gib $75,5 \times 72,0$ mm – gibna prostornina: 1289 kubikov – kompresija: 8,8:1 – največja moč: 43 kW (58 KM) pri 5000/min – največji novar: 94 Nm pri 3000/min – ročna gred v 3 ležajih – stranska odmična gred (veriga) – glava in blok iz lahke kovine – dvojni padotolčni uplinjač (pierburg 2E3) – vodno hlajenje – akumulator: 12V, 40 Ah – alternator: 770 W – elektronski vžig

Prenos moći: motor spredaj pogonja prednji kolesi – enokolutna suha sklopka – petstopenjski sinhronizirani menjalnik (prestavna ročica na tleh) – prestavna razmerja: I: 3,308; II: 1,913; III: 1,267; IV: 0,927; V: 0,717; vzvratna: 2,923; diferencial: 3,895 – platšča: 4 1/2 B x 13 – gume: 165/70 SR 13 (sava)

Voz in obese: kombi-limuzina – 5 vrat, 5 sedežev – samonosna karoserija – prednji kolesi na posamičnih obesah, vzmetni nogi – trikotna prečna vodila – zadaj poltoga (vzvojna) prema, vzdolžni nihajki, viačne vzmeti, teleskopski blažilniki – dvokrožne zavore, spredaj kolutne, zadaj bobnaste, servo, omejevalnik moči zadaj, mehanska ročna zavora na zadnjem kolesi (ročica med sedežema) – volan z zobato letvijo, 3,75 zavrtljajev od ene do druge skrajne točke

More in teže: dolžina: 3,815 m – širina: 1,620 m – višina: 1,415 m – medosna razdalja: 2,450 m – kolotek spredaj: 1,400 m, zadaj: 1,365 m – rajdni krog: 11,3 m – teža praznega vozila: 860 kg – dovoljena skupna teža: 1290 kg – dovoljena teža pritulice z zavoro: 750 kg, brez zavore: 400 kg – prtljažnik (normno): 251/1038 litrov – posoda za gorivo: 47 litrov

Zmogljivosti (tovarno): največja hitrost: 150 km na uro – pospešek 0–100 km na uro: 15,0 s – poraba goriva (ECE): 5,5/7,3/7,9 litra bencina super na 100 km

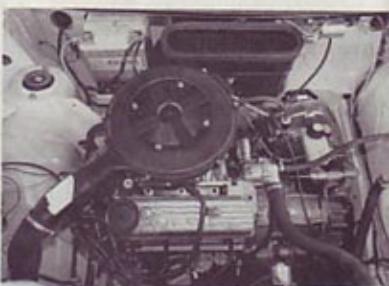
pretirana nagibanja karoserije na ovinkih pa bi lahko ukrotili s stabilizatorjem(a). Ko gre za ravno smer, je favorit zanesljiv avto, ki ga zmoti le bočni veter. Ko se znajde na ovinkih, se mora znati tudi voznik: nos zahteva temeljito dodajanje volana, kdor pa pri tem zavira, bo moral lovit zadek. Mehkost v »nogah« je bolj strahl zbujujoča kot škodljiva, izgine pa, če je vozišče pod kolesi na kratko zgubano; takrat se udarci z volana in izpod sedežev prenesejo tudi na voznika in njegovo druščino. Volan ni serovojačan, je pa s skoraj štirimi zavrtljaji za vse primere še dovolj lahketen. Zavore so povprečne, prav tako Savine gume na kolesih (testnega avta).

Notranja obdelava z »manjšimi« odstopanjem

Prtljažnik, ki se da povečati, in zadnja vrata do tal

Motor pred prednjo premo, toda za tekmeči.

Kdor se bo zdaj zazrl v cenik (na strani 47), utegne biti s škodo favoritom 135 LS povsem zadovoljen. Mora pa vedeti: gre za zasnovno! Ne le za zasnovno avtomobila samega, tudi za zasnovno njegove prihodnosti.

Sicer pa – denar je vaš. In odločitev tudi!

Tekst: Martin Česenj

Foto: Srdan Živulović

